

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

78. An mulieri peccanti cum Religioso Sacerdote satis sit dicere se
commisisse sacrilegium cum Sacerdote, vel initiato Sacris Ordinibus? Et
an Religiosus Sacerdos, quando se accusat in confessione in ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

fapientiffimus Onie Jo in p. 2. D. Thome. tr. 6. contr. 5. p. 10. n. 70. Vnde in Summa Llamas inuenitur expuncta talis opinio iussu noſtræ Sanctæ Inquiſitionis Hiſpanicæ, in Indice expurgatorio edito anno 1632. à Cardinali Antonio Zappata littera H. ſecundæ Claffis. Et ideo non approbo id, quod aſſerit nouiſſimè Tamburinus in *Method. expedit. Confess. l. 2. c. 5. §. 10. n. 66.* vbi ſic ait: ſi tu tuis manibus polluas vxoratum, vel Sacerdotē, &c. debes id explicare; quia cooperaris ad adulterium, vel ſacrilegium; at ſi te ſuis manibus alius polluat, parum refert pro tuo peccato contra Caſtitem, quòd ille fuerit vir, vel fœmina, vel Sacerdos; tunc enim (ſi aliud non additur) ſe habent illæ manus, vt merum inſtrumentum; & ſolum adeſt cooperatio cum alterius te polluentis peccato. Ita ille, qui ſentit cum Llamas, ſacularem patientem pollutionem ab aliquo in Sacris conſtituto, non tenet amplius dicere, niſi paſſus ſum voluntariè pollutionem tactibus alienis, & non teneri explicare circumſtantiam perſonæ ſacræ. Sed hanc ſententiam, vt diximus, delevit ex Llamas index expurgatorius. Rectè itaque Trullench in *Decal. tom. 2. lib. 6. c. 1. dub. 8. §. 1. n. 2.* ſic ait: Hinc fit quando mollities committitur tactibus Profeſſi, aut in Sacris cõſtituti, eſſe id in cõfeſſione aperiendum, vt bene exiſtimat Diana *traſſ. de circumſtantiis, reſ. 53.* contra Llamas *ſumma part. 3. cap. 8. §. 16.* Ita Trullench, & iterum ego. Vnde cautè legendi ſunt Tamburinus, Gefualdus, Graffius, Moſcienſis, & Caramuel; & caueant in poſterum Auctores hanc ſententiam in ſuis Operibus amplius imprimere.

Quæ hic eſt
Reſol. ante-
cedens.

RESOL. LXXVIII.

An mulieri peccanti cum Religioſo Sacerdote ſatis ſit dicere ſe commiſſiſſe ſacrilegium cum Sacerdote, vel initiato ſacris Ordinibus?

Et an Religioſus Sacerdos, quando ſe accuſat in cõfeſſione in ſimili caſu non teneatur dicere ſe eſſe Religioſum Sacerdotem, ſed ſufficit dicere ſe eſſe Religioſum, vel Sacerdotem, aut ſacris Ordinibus initiatum, &c. Ex part. 1. tr. 7. Ref. 3.

Sup. hoc ſup. §. 1. Negatiuè reſpondet Sotus in 4. diſt. 18. q. 2. in Ref. 33. §. 6. Et in hoc, & inf in hoc, & in Ref. 165. §. 10. Ref. 3. & §. 10. Ref. 4.

1. Negatiuè reſpondet Sotus in 4. diſt. 18. q. 2. art. 3. & de iuſt. lib. 2. q. 8. art. 5. ad 1. Cõninch de Sac. diſt. 20. dub. 3. n. 131. Ledclina in ſum. to. 1. de penit. cap. 19. de circumſtantiis perſonæ. dub. 2. Zanardus in direct. Theol. part. 1. tract. de penit. c. 18. Petrus Fay in addit. ad 3. part. queſt. 9. art. 2. diſt. 7. ad 3. & alij: quia votum ſolemne caſtitem à Religioſo emiſſum, alterius ſpeciei eſt à ſpecie voti Sacerdotis, in Ordine ſuſcepto.

2. Sed ego contrarium aſſerendum eſſe cenſeo: & ita docet Pirigianus in 4. ſert. tom. 2. diſt. 16. q. vnica, artic. 5. Henriquez lib. 5. de penit. c. 5. n. 6. in Gloſſ. lit. G. Sanchez de matr. lib. 7. diſt. 27. n. 27. & nouiſſimè Villalobos in ſum. tom. 1. tra. 9. cap. 37. n. 13. vbi ita aſſerit: *El Sacerdote profeſſo en el pecado de la carne ſatisfaga con decir, que es profeſſo, ò que es Sacerdote. El fundamento de ſta ſentencia es, que el Sacerdote no tiene obligacion à la caſtidad, mas que la del voto ſolemne, que aſſi ſe incluye, y aſſi el voto del Sacerdote, y el del Religioſo no hazen diferente eſpecie, ſi no ſolo es reiterar el voto, como el que hizo eſte tres, ò quatro vezes voto de ayunar los viernes: que ſi le quebrare, no haze mas que vn pecado: que es como el que hizo muchas eſcrituras de obligacion para pagar vna deuda, que no por eſſo queda obligado à pagar mas.* Ita ille, qui etiam citat Medinam, Azorium, & Rodriguez. Et hanc ſententiam probabilem vocat Ioann. de la Cruz in director. conſc. part. 1.

precept. 6. art. 6. dub. 8. concluſ. 3. & Leſſius lib. 4. c. 3. dub. 1. n. 87.

3. Dicendum eſt igitur: penitentem acculantem ſe de copula, ſatisfacere dicendo in cõfeſſione, ſe habuiſſe copulam cum Sacerdote; & non teneretur dicere, illum Sacerdotem fuiſſe Religioſum. Ita Religioſus Sacerdos, quando ſe acculatur in Cõfeſſione, non teneretur dicere, ſe eſſe Religioſum Sacerdotem; ſed ſufficit dicere, ſe eſſe Religioſum, vel Sacerdotem, aut ſacris Ordinibus initiatum, &c. Et hanc ſententiam etiam probabilem vocat Fagundez de Præcept. Eccleſ. tract. 2. lib. 4. cap. 3. num. 4. in fine. Vide ſuper hac materia tertiam meam Partem, Ref. 67. Tract. 4. de Sacrament.

RESOL. LXXIX.

An mulier habens rem cum Nouitio, vel ſolutus cum Nouitia Religioſa teneatur aperire hanc circumſtantiam?

Et quid, ſi mulier haberet rem cum Clerico minorum Ordinum? Ex part. 1. tract. 7. Ref. 7.

§. 1. Affirmatiuè reſpondet Llamas in ſumma, p. 3. c. 8. §. 14.

Sed mihi placet contraria ſententia, quam docet noſter Megala in 1. part. lib. 5. cap. 11. num. 7. quia, cum hæc circumſtantia ſit tantum aggravans, non eſt in Cõfeſſione aperienda. Quæ doctrina magis procedit, ſi mulier haberet rem cum Clerico minorum Ordinum: quia talis circumſtantia non ita notabiliter aggravat malitiam luxuriæ. Et ita docet Llamas ubi ſupra.

RESOL. LXXX.

An ſi quis fornicaretur, geſtando aliquod fruſtulum Reliquiæ Sanctæ Crucis clauorum, vel ſpinea cornæ, aut Hoſtiæ conſecratæ, occultè, debeat neceſſario hanc circumſtantiam in Cõfeſſione explicare?

Et quid geſtando Reliquias Sanctorum, vel Agnæ benedictum?

Idem eſt, quando non ſolum quis cum complice peccaret, ſed etiam cum polluerit ſe ipſum.

Et idem eſt, ſi Parochus, dum iuret cum ſacro oleo ad miniſtrandum Sacramentum Extreme Viſitationis, in itinere cum illo rem haberet cū muliere. Ex part. 1. tract. 8. & Miſc. 8. Refol. 58.

§. 1. Olim docui fornicantem geſtando Reliquias, vel Agnæ benedictum non eſſe aſtrictum hanc circumſtantiam explicare, & ita me citato cum Sanchez, Fagundez, Lugo, Fillucio, Trullench, Bonacina, & aliis tenet Leander de Sacram. tom. 1. tractat. 5. diſput. 8. queſt. 1. 5. quia comitantur tantum ſe habent ad actum venerem, ſicut ad quoduis aliud peccatum. Verùm hanc opinionem ego non audeam extendere ad fornicantem, & geſtantem Reliquias Sanctæ Crucis, clauorum, vel ſpinea coronæ propter contactum phyſicum Corporis Domini noſtri Ieſu Chriſti, vnde ex hoc ab Eccleſia coluntur adoratione.

2. Et idem puto ſi aliquis ex iuſta cauſa geſtat Sacramentum Euchariftiam occultam, & cum illa fornicaretur, vnde ad elucidationem omnium ſi prædictorum, non deleram hic apponere verba Patris Dicaſtilli, qui de Sacrament. tomo ſecundo, tractat. 8. diſputat. 9. dub. 8. num. 718. ſic ait: Dubitare quis poſſet circa hanc circumſtantiam, quomodo id de quo agit Sanchez lib. 2. moral. cap. 40. num. 28. & ante iptum Azor. & alij